

— Uitgegaan, met de meid? Renato begreep er niets van. Een onverklaarbare benauwing drong in hem op. Ook Lorenzo fronste de wenkbrauwen.

„En Miss heeft me nog veel meer Amerikaansche postzegels beloofd, ook van een „dolla”, en een „dolla” is wel duizend miljoen soldi....”

Renato wist niet, wat te zeggen tegen het kind. In een groote teederheid streek hij hem over zijn bolletje.

„Houdt je van Miss?” vroeg hij afwezig.

Silvio antwoordde niet.

„Miss is net een pop,” zei hij een paar minuten later.

Toen liep hij de kamer uit, om zijn postzegel-album te gaan halen.

Met een knal dreunde de voordeur in het slot. Ottavio stapte binnen, gooide zijn hoed over de tafel.

„Waar is Aurora?”

Woedend keek hij het vertrek rond.

En alsof hij hen nu pas zag:

„Wat doen jullie hier?”

Zonder een antwoord te verwachten, ging hij met groote passen de kamer op en neêr loopen, streek zich heftig door zijn haren.

„Vervloekte wijf!” mompelde hij.

Renato was opgestaan, trachtte hem staande te houden.

„Maar wat is er dan toch gebeurd?”

„Gebeurd?” vroeg Ottavio verwilderd, „wat zou er gebeurd zijn? Zanik niet!”

Dan kantelde zijn stemming. Hij zat diep in een fauteuil gedoken, doodsbleek; hij rilde of hij de koorts had.

„Waar is Silvio?” vroeg hij dof.

Maar daar was Silvio's stemmetje al weer in de gang.

„Moet je zien, grootvader, wat een mooie! En er is bijna geen stempel over.... hij is heelemaal bloot....!”

Met zijn open albumpje voor zich uit holde hij de kamer binnen. Hij lei het neer op tafel, troonde Renato meê aan zijn mouw, om den postzegel te bewonderen.

Ottavio, de oogen nog dieper dan gewoonlijk in hun kassen, keek naar de doening van zijn zoontje, de lippen fel opeengeklemd in zijn wit gezicht. En opeens vloog hij overeind, tilde Silvio van den grond en drukte kreunend het kind woest tegen zich aan.

„Wat is er? Wat doe je?” riep Renato.

Het belletje van de voordeur rinkelde, en nog eens, en nog eens, in een zenuwachtige haast.

Ottavio had het jongetje neergezet

„Gauw, gauw,” stamelde hij, „daar is Aurora misschien.... Om godswil, ga weg, ga weg....”